

[Ingerlise Koefoed]

og af forslaget om lokal-tv og nogle ændringer i lokalradioloven nogenlunde samtidig, men jeg vil dog gøre opmærksom på, at vi her har en chance for at komme i gang hurtigere, end vi ellers ville have kunnet komme i gang; i kulturudvalget i går fik jeg i hvert fald den opfattelse, at vi skulle vente noget endnu, før forslaget om en lokal-tv-lov forelå.

Jeg vil gerne specielt takke Det Radikale Venstre for den meget klare tilslutning til vores forslag, som jeg fik her.

Jeg vil endvidere sige til fru Bente Juncker, som stillede spørgsmål om nævnets sammensætning, at der jo står i forslaget, at det skal sammensættes af mediepolitisk, juridisk, økonomisk og hvad-ved-jeg-sagkundskab. Jeg har med vilje ikke i dette forslag ønsket at tage stilling til, af hvem dette nævn skal nedsættes, og hvordan det skal nedsættes rent praktisk; det mener jeg er noget vi må tage stilling til i løbet af udvalgsbehandlingen. Dette her er jo også et beslutningsforslag og ikke noget lovforslag, og det vil sige, at der selvfølgelig undervejs i udvalget også vil være mange muligheder for at diskutere alle de detaljer, der er i forslaget, og forhåbentlig finde frem til en hel del enige holdninger på området.

Til hr. Poulsgaard, som synes, at vi nu endnu en gang tryner fællesantenneforeningerne, vil jeg bare sige, at det ikke er min opfattelse, at vi tryner fællesantenneforeningerne med dette forslag; tværtimod mener vi, at vi kan komme til at give dem større indflydelse, end de har i dag. Og jeg vil understrege, at kabelnævnet naturligvis ikke kan pålægge fællesantenneforeninger at gøre sådan og sådan – kabelnævnet er ikke nogen lovgivende myndighed – men loven kan pålægge fællesantenneforeningerne at sikre, at der er en åben kanal til det ene eller det andet. Men det forstår jeg at hr. Poulsgaard også har så meget imod, og det er der sådan set ikke noget at gøre ved. At hr. Poulsgaard mener sådan og jeg mener noget andet, er der jo ikke noget mærkeligt i.

Hr. Tinning vil jeg gerne takke for at have sagt alle de væsentlige ting om, hvor mangelfuldt det blev, da man lavede hybridnetforliget, fordi man ikke ville tage det kulturpolitiske med ind. Jeg har bygget lidt videre på det, hr. Tinning sagde, men er i øvrigt fuldkommen enig i det, der blev sagt.

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Jeg skal kun gøre et par ganske korte bemærkninger her til afslutning på denne første behandling. Jeg synes ikke, det er helt rigtigt at sige, at vi først beskæftiger os med disse spørgsmål efterpå; jeg tror, det var fru Ingerlise Koefoed, der sagde, at vi nu ligesom undskyldende kom og gjorde de bemærkninger, som faldt i første runde. Nej, sådan er det ikke. Som jeg også understregede i mit første indlæg, er det problemer, som man har været opmærksom på hele tiden, så lang tid vi har talt om kabler, så lang tid vi har talt om antenneforeninger. Det vil fremgå af bemærkningerne til både loven om radio- og fjernsynsvirksomhed og om lokalradio, at disse problemer hver gang har været nævnt, men bortset fra at vi har syntes, det var rimeligt at indføre must carry-betingelserne for det danske fjernsyn, har vi ment, at vi selvfølgelig måtte holde de andre problemer under observation, men at der ikke var grund til at gå til de skridt, som dengang blev foreslået fra forskellige sider. Og det er faktisk præcis den samme holdning, jeg stadig har givet udtryk for. Jeg sagde, at vi var enige i målsætningen, men vi mente dengang – og det mener vi stadig – at kabelnævnet ikke var måden, man skulle sikre denne målsætning på.

Ellers vil jeg kun sige, at jeg er meget tilfreds med og meget glad for hr. Tastesens bemærkninger, som viste, at han ville være så lidt centralistisk som muligt, og navnlig at han var optaget af, at det skulle være forbrugerne, der bestemte. Det er præcis det, som ligger bag ved mit standpunkt, og så er det for så vidt efter min opfattelse ligegyldigt, om der er x antal eller y antal eller 9.000 antenneforeninger. Det væsentlige er, at det er et foreningsanliggende, og at det må være foreningerne, der finder ud af, hvilke programmer de vil have. Og det er forkert at sige, at det er telefonselskaberne, der bestemmer, fordi telefonselskaberne fremfører det, man beder om. Karakteren af den netkapacitet, som vi er ved at udvikle, og også muligheden, som jeg nævnte i min indledende bemærkning, for at sende større eller mindre dele af det tilbud, som faktisk er til stede, ud, vil betyde, at man vil have meget fleksible muligheder for at efterkomme forbrugernes